

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta pedagogická
Katedra českého jazyka a literatury

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(posudek oponenta)

Práci předložila: Hana Foltová
Vedoucí práce: Doc. PhDr. Daniel Bína, Ph.D.
Oponent: Mgr. Lukáš Houdek

1. CÍL PRÁCE:

Autorka rozpracovala díla Karla Čapka v žánru sci-fi a zabývala se přesahem těchto myšlenek směrem k dalším autorům. Cíl byl splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Práce má v tomto ohledu jasnou integritu; rozhodně je vidět, že tvorba textu vychází z vlastních znalostí, čtenářské zkušenosti i práce s odbornou literaturou. Nacházíme zde i řadu zajímavostí a inspirací, které mohou být užitečné v přímé pedagogické činnosti, a to například zmínění románu Peklo Beneš, jenž představuje eventuální průsečík v rámci mezipředmětových vztahů ve výuce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Po formální stránce lze práci zhodnotit velmi kladně, odpovídá požadavkům bakalářské práce. Za zbytečný považuji archaický infinitivní tvar na str. 25 (podotýkati) a instrumentál ve vyjádření *je pravdou* na str. 40. Ve větné stavbě se nepřesnosti nacházejí sporadicky (např. str. 43 – věnovat se podobnostem a *rozdíly*).

4. ROZBOR PRÁCE:

V textu nenalzáme žádná výrazná pochybení, je jasně strukturován. V celkem 13 kapitolách se dočítáme o teoretických východiscích žánru sci-fi i nám autorka posléze přibližuje jednotlivá Čapkova díla spjatá s tímto tématem. Je možná škoda, že právě tato hlavní část přichází až na straně 29 a nebyla dostatečně ambiciózní při vyvozování vlastních závěrů, ale spíše se omezila na konstatování faktů, která ovšem pro celkový kontext nejsou nedůležitá.

V teoretické rovině můžeme litovat toho, že s ohledem na filmové adaptace se práce omezila pouze na Stevena Spielberga. Tento režisér je pochopitelně asi nejznámější, ale bakalářská práce by se mohla opřít i o méně zprofanovaná jména. Jako příklad nám může posloužit Gene Roddenbery, jehož náměty tvořily Star Trek téměř 50 let, tedy i dlouho po autorově smrti. Navíc v tomto případě nalezneme mnohem větší společenský přesah, obdobně jako u Karla Čapka.

Za důležitý mezník považujeme zmínění článku Ignoramus a ignorabimus z roku 1924, kterým Čapek ideově vystihl svou následnou tvorbu a nevědomky i v důrazu na rozhodování individuality předznamenal svůj vlastní konec. Vždyť lidé se nemění, pouze se vybarví.

Autorka správně popsala proměnu Čapkovy víry v dobrý konec vlastních děl, což můžeme dokázat při porovnání R.U.R. z 20. let a například Války s mloky v následujícím desetiletí. Taktéž je dobře vystižen opakující se motiv v několika dílech (například spálení receptu), což posloužilo jako podklad pro komparaci s Ladislavem Fuksem. Na základě toho autorka dochází k přesvědčení, že by se příště chtěla raději věnovat už jen podobnostem či rozdílům mezi Čapkovými díly. Takovou snahu vyhodnotíme jako vhodnou interpretaci svých vlastních dosavadních závěrů.

5. OTÁZKY A NÁMĚTY K OBHAJOBĚ:

Na straně 40 čteme, že podobná společenská situace jako ke konci života Karla Čapka v současné době nenastává. Není možno pomyslný Čapkův epitaf chápat v širších souvislostech? A skutečně k něčemu takovému nedochází?

6. NAVRHOVANÉ HODNOCENÍ:

Práce má svou hodnotu nejenom v čistě obsahové, ale i případné pedagogické rovině. Řada věcí by stála za to ještě rozpracovat a rovněž by bylo vhodné v jednotlivých dílech více rozvést úvahové prvky, ideálně spojeny s didaktickou reflexí. Tyto faktory vidím spíše jako inspiraci do budoucna.

Výborně.

Datum: 7. června 2019

Podpis: